16°
INDO-CHINOIS
371

n°4431

M-KỲ PHỔ-ĐỘ — MINH-TÂN ĐẠI-ĐẠO

NGŨ-CHI THỐNG NHỨT
TAM-GIÁO QUI NGUYÊN

BIBLIOTHÈQUE
INDOCHINE
N° 20873

MINH CẢNH KIẾN KHÔN KHAI BẮC CỰC

TAM-NGUƠN TỈNH THỂ
THÁNH-NGÔN

TÂN PHƯƠNG THẾ GIỚI HÓA NAM MÔN

QUYỂN II

TAM-GIÁO-ĐIỆN
Đường Quai de la Marne
SAIGON

Nhà in ĐỨC-LƯU-PHƯƠNG
158, Rue d'Espagne — Saigon — 1935

Giữ bản quyền

8° 16° Indoch.
371 2129

TỰA

Phật, Tiên, Thánh chúng xót trần gian
Dụng đức từ-bi độ dẫn đàng
Lời ngọc đành-rành xem hiểu thấu
Tiếng châu tỏ-rỏ thấy minh quang
Hồi đầu lập đức theo chơn-giáo
Hướng-thiện bồi công dạ định an
Chí kỉnh vưng lời khuyên dạy bảo
Tam Nguơn Tỉnh Thế bố truyền sang.

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
Nº 20873

TAM-GIÁO TỔ-SƯ

TAM-*Giáo công đồng hiệp ngủ chi*
NGUƠN *khai Đại-Đạo tối giai kỳ*
TỈNH *hồn sanh chúng ly mê mộng*
THẾ *Đạo truyền ban hội khả vi.*

. . .

Kể từ Tạo-Hóa sơ khai
Con người linh-đức sẳn bài trí khôn
Trần-gian mưu chước sanh tồn
Hồi đầu hướng thiện độ hồn siêu-thăng.
Hồi đầu kẻ có thiện-căn
Nghe lời Tiên Phật mau phăng chánh-truyền

8° 160 Indoch. 2129

Lời lành chép sẵn rành biên
Xem rồi tự nghỉ học truyền tu-chơn
Khuyên đời ghi nhớ nguồn cơn
Người trong cỏi thế như đờn thẳng dây
Biết thời tự hối theo Thầy
Lập công bồi đức còn ngày thảnh-thơi.
Phật Tiên giáng bút dạy đời
TỀ-THIÊN ĐẠI-THÁNH *để lời từ khi*
Phụng truyền Đạo chánh giải nguy
Phước Trời đã gặp kịp kỳ Cao-thâm
Khuyên đời cho trọn chữ Tâm
Giồi mài trong sạch khỏi lầm bụi nhơ
Giờ nay giáng bút đề thơ
Khuyên đời tỉnh giấc bến bờ đặng thông.

TỀ-THIÊN ĐẠI-THÁNH

TAM-NGUƠN TỈNH-THỂ THÁNH-NGÔN

QUYỂN NHỈ

Cao-Tân Đàn mùng 5 tháng 7, năm Giáp-Tuất.

ĐẠI tài chí-sĩ buổi dời chinh
THÁNH đức khuyến dân rỏ Đạo huỳnh
TỀ lực cao xanh truyền lý chánh
THIÊN ngôn khuyến thế đặng hồi minh.

. . .

THI

Thương mến đồng bang giữ hạnh hòa
Đạo Trời mỡ rộng rán lo xa
Phận trai nặng gánh vì đời mộng
Chánh-kỷ thanh tâm giữ đạo nhà

. . .

Đạo nhà một buổi lắm gay-go
Chống vững chữ « Tâm » đáng phận trò
Học chữ « Vô-Vi » hành chánh-pháp
Công minh chơn-luật chí tâm dò.

. . .

Tấm dỏ sâu cạn dễ chi đâu ?
Bước vững đường ngay chịu dải-dầu
Một túc khổ tâm muôn thuở toại
Đôi khi nhọc trí chớ lo âu.

. . .

Lo âu trở bước cảnh tàn-điêu
Kia buổi Hạ-Nguơn bóng ác chiều
Chiếu rạng màu hồng soi thế-sự
Nọ người tâm huyết chẳng bao nhiêu.

. . .

Bao nhiêu khổ hạnh Đạo càng cao
Kán giữ cho y chớ lọt màu.
Màu lý-chơn thông ra sửa thế
Cứu đời mạt kiếp phận anh-hảo.

. . .

Anh-hào Đạo-Đức phải tinh chuyên
Hột muối ngọn rau dạ chớ phiền
Mượn lấy bát-cơm lòng đở đói
Qua hồi khổ-hạnh đáo căn Tiên.

. . .

Căn Tiên chiếu diệu chốn phàm-gian
Cảnh Phật chờ ai chí dạ vàng
Thẳng bước đường ngay diu khách lạc
Trở về toại hưởng cảnh thanh nhàn.

. . .

Nhàn du thế-tục lắm đau lòng !
Nhìn thấy trần-hoàn cảnh nghịch phong

Tài mắt mày râu đành để ngó
Anh-hùng chẳng tủi buổi trời long!

. . .

Trời long đất lở phận sao an
Hồng thệ chơn nhơn tạc bản vàng
Quyết chí lo đời cơn khổ nạn
Vẫn chờ gặp hội mở khoa-tràng

. . .

Khoa-tràng chọn kẽ tánh ôn-lương
Đức trọng tài cao đảng cột rường
Mở nẻo chánh-chơn khêu đuốc huệ
Chỉ đàng dìu chúng đáo Tây-Phương.

PHÚ

Cuộc thế tàn nhơn nhơn thống-khổ!
Cảnh mộng tràng lố xố người mê!
Buổi Hạ-nguơn trống giục tư bề
Chuông tỉnh ngộ cận kề hối-thúc
Kêu thề-gian lo hành đạo-đức
Lập chi bền gắng sức đừng phai
Lo tế chúng đáng phận râu mày
Chuyển thần lực ra tày tuấn-kiệt
Dụng chí thành tà-tinh sát diệt
Lịnh Thầy ra trò biết lo gìn
Gặp tai biến trải dạ sắt đinh
Dầu muôn khổ nguyện gìn chạm dạ
Bước xa khơi tỏ lòng vàng đá
Một tâm thành ba tai bảy họa

Nhờ ân rộng khỏi ngả "*Vô-minh*" (1)
Lời hồng-thệ xương chạm lòng in
Lo giải-thoát trần khinh thế nhục
Đạo qui nguyên trò lo ung đúc
Khối tinh-thần đa túc chơn-tâm
Lo hoà-hiệp diệu-lý năng tầm
Câu "*Chánh-Lý*" thâm thâm huyền-bí
Chữ "*Trung-Hòa*" rán lo suy nghĩ (2)
Đạo ba nơi vẹn thỉ tròn chung
Khêu đuốc huệ chỉ cho tận cùng
Đường cao thấp đột-xung gay trở.
Trang chí-sĩ phủi trần sạch nợ
Bực anh-tài tầm-mở chơn-thông
Hành Đại-Đạo châm chĩ một lòng
Danh bản ngọc sắc chĩ Thầy phong
Giữ cho vẹn mới hòng rạng chói
Chớ lơi tâm dạ sầu chi mỏi
Mà khó qua khỏi luật vô-tư,
Cân Tạo-Hóa cân kẻ nhơn từ
Cãnh Dạ-đài hành dư tội ác.
Luật Công-bình trừng răn sửa phạt
Chẳng đổi dời thiện ác phân minh.
Hỡi trò lành vẹn giữ chơn tình,
Vâng Thầy dạy đinh-ninh sau trước,
Hành luật chánh vun nền cội phước
Vẹn hiếu trung vững bước tinh-thần.
Trò ôi ! phải rán siêng cần. .

---

(1) *Vô minh* là mê muội.— Có chú giải nơi quyển nhứt, trương 37

(2) Coi chú giải ở quyển nhứt, trương đầu.

Đàn mừng 10 tháng 8 năm Giáp-Tuất

ĐẠI-THÁNH TỀ THIÊN

Thầy mừng các đệ-tử !

THI

Một chí lo tu một chí thành
Đạo Trời hiệp nhứt độ nhơn sanh
Muốn nên chánh quả mau tìm lý
Lý-yếu cao sâu mới đạt thành.

. . .

Đạt thành mối Đạo buổi qui nguyên
Sửa thế lo tu hết mị quyền
Học Đạo đừng mơ danh lợi hảo
Mới mong đắc quả cảnh thiên-nhiên.

. . .

Thiên-nhiên đả định luật truyền ban
Dạy thế chung nhau bước chánh đàng
Chớ để tâm tư chia Đại-Đạo
Đạo thời có một lý thiên quang.

. . .

Quang điển truyền ban đả khắp cùng
Ai người mộ Đạo thọ đồng chung
Song vì ẩn lẫn lòng tham muốn
Khiến phải nhiều nơi chẳng hiệp tùng.

. . .

Tàng luật Thầy ra sẻ đặng hoà
Một lòng chí mộ đạo Nho-gia

Đặng thông lý Đạo vi tâm niệm
Rỏ thấu cơ-huyền khỏi đọa sa.

. . .

Sá chốn A-Tỳ cũng tại tâm
Sớm lo tầm-lý khỏi sai lầm
Trí tài đâu nở khoanh tay ngó!
Quân-tử Nam-bang rán nghỉ thầm.

. . .

Thầm suy cuộc thế khó an ngồi
Mấy lúc đổi dời bọt nước sôi
Hoa nở tươi màu mau lạc nhụy
Sớm cười chiều khóc, ôi thôi rồi!

. . .

Rồi rảnh nợ trần sớm lập công
Nghiền vai gánh nặng nợ tang-bồng
Làm trai hào-kiệt lòng bao quản
Khổ nhọc thân phàm chí hiệp đồng.

. . .

Đồng bào nghĩa nặng rán lo xa
Gìn phận nam nhi gánh Đạo nhà
Chớ mến trần-ai đều hoặc chúng
Đừng mê vọng-huyễn kế yêu ma

. . .

Ma, Phật kề bên, rán giữ-gìn
Vưng lời Thầy dạy trí quang-minh
Theo cơ vận-chuyển tùng Thiên-luật
Luật-đạo ban truyền thế chớ khinh.

Đàn 29 tháng 8 năm Giáp-Tuất.

LÝ chánh giải rành độ kẻ mê
THÁI hư thanh tịnh cảnh nhàn-quê
BẠCH thanh dạ ngọc kiền tâm bái
Giáng bút tỏ phân luật chỉnh tề.

Chào chư đạo tâm !

THI

Đạo tâm thường giử chử *trung hòa*
Trồi bước tu-hành tránh lủ ma
Tầm lý Đạo cao hồi cựu vị
Noi đàng chánh thiện đáo thiên-tòa
Tam-Kỳ chuyển dựng đời an-lạc
Đại-Đạo qui nguyên chúng thạnh gia
Một dạ vững bền đừng lẳng chí
Ngộ kỳ nhuận phước đặng âu-ca.

BÀI

Đặng âu-ca nhờ Trời mở Đạo
Thế suy vi rán tạo đức dày
Thần-kỳ bảo hộ an bài
Người người biết Đạo nạn tai khỏi kề.
Đạo rộng mỡ chĩ quê vị củ
Cho chúng sanh đề đũ chí-thành
Độ người lập đức lo hành
Lý chơn biết rỏ lợi danh chớ màng.
Gọi rằng tu sao toan hại lẫn
Kiếp đoạ trần chen lấn làm chi ?
Mảng ham quyền tước ích gì ?
Đến hồi chung mạng đọa thi Diêm-U.

Luật phạt răn ngục-tù khổ hạnh
Sao cho bằng sớm lánh cho an
Thân phàm mà đặng rỡ ràng
Tánh danh đạo đức Tiên ban rạng đề.
Người tầm Đạo lo bề học hỏi
Tìm lý hay tránh khỏi kế tà
Đời suy người chịu thiết tha
Tam-Nguơn Tỉnh-Thế xem qua cho tường
Đời kết cuộc bi-thương thảm-thiết
Kẻ vạy tà chi xiết mạng vong !
Mấy ai có chí đại-đồng ?
Mấy ai có dạ sạch trong tu-hành ?
Biết thương nhau tranh-đua dứt bỏ
Ở cỏi trần nên có chi cao
Rằng mình một đứng anh hào
Liệt hoanh nam-nữ rán trau đạo nhà.
Biết thức tỉnh lo ra cứu chúng
Luật thiên-điều giử đúng chớ sai
Sao cho rạng rỡ chi trai
Mới thành chánh vị Thiên đài khỏi xa.
Cảnh khổ thân, đó là trọng phẩm
Lòng chớ màng ấm lạnh dớn đau
Chờ khi Đạo đặng rạng màu
Sẻ tường trong đục thấp cao có phần.

KỆ

Phần hơn vì bởi biết lo xa
Chẳng đắm thế-gian lối vạy-tà
Một dạ giữ gìn câu tế-chúng
Chờ thời rộng mở hội Long-Hoa.

* * *

Chư đạo-tâm rán nghe cho kỷ, nghỉ cho cùng lời Tiên tiếng Phật. Phật Tiên giáng trần tĩnh thế hằng đề lời phân rỏ lẻ chánh lối tả cho người đặng hiểu mà tầm phương giải thoát khỏi vòng lao-khổ. Nhưng lảo xem qua thấy ít kẽ chí tâm tầm học tập. Phàm việc tu-hành là lẽ phải của phận làm người. Trước khi muốn đắc thành chánh vị, phải lo sửa tánh răn lòng cho ra phẩm-cách người biết đạo, thì Phật Tiên mới kêu tên mà truyền giáo, chớ tâm tánh muội mê, dầu có dạy đều chi cũng khó hiểu tường đặng.

Chư đạo tâm rán lo tu hành cho vững vàng bước đạo, thì ngày kết cuộc cũng đặng toại lòng.

Đàn 14 tháng 9 năm Giáp. Tuất.

LÝ-THÁI-BẠCH

Chào chư thiên sắc, chào chư hiền!

THI

Đạo đức ai lo chi chẳng dời ?
Chờ ngày hội-hiệp hết chơi vơi
Gặp cơn khảo đảo lồng đừng đổi
Đến buổi chung-hòa rất thảnh thơi.

BÀI

Lý đạo minh rán lo tu niệm
Thái-dương hừng đỏ tim vừng mây
Bạch-kim sắc chỉ hội nầy
Giáng phân tà chánh dựng gầy Đạo chơn.

Cao thâm diệu giọng đờn thức chúng
Tân cảnh nầy chuyển dụng huyền-cơ.
Đàn trung giáng bút đề thơ
Thi ngâm độ thế bến bờ bước lên.
Chánh một đường lập nền đạo cả
Tâm thành tu trực ngả Tây-Phương
Vững vàng thoát khỏi tai-ương
Bước lên đảng chánh là đường qui căn.
Nẻo thẳng ngay dỏ lần chớ thối
Quan-sát rành gốc cội cao xa
Minh tường hai ngả chánh tà
Lý sâu rỏ đặng mới là tài cao
Luật giã trần nhuộm màu sóng gió
Thiên sắc truyền tỏ rỏ phân minh
Cơ-quan độ rồi chơn-linh
Chuyển xây khắp chốn nhơn-sinh đặng hòa.
Đạo qui nhứt một Tòa Tam-Giáo
Huỳnh-quang khai truyền bảo không sai
Trung thành chí sĩ rạng tài
Tin trung cho đáng phận trai buổi nầy.
Một lòng nguyện hiệp vầy huynh đệ
Màu lý-chơn non bể vững vàng
Vun trồng cội phước vẹn toàn
Tánh linh căn trước rỏ ràng vị ngôi.
Đức đủ đầy phục hồi cảnh củ
Hòa nhả nhau chuyên chú kinh Trời
Qui nguyên Đại-Đạo độ đời
Năm nơi hiệp mặt rõ thời Đạo ban.

Phái đen trắng đỏ vàng xanh hiệp
Sắc lịnh phê kíp kíp lo lường
Thiên-tào định trước tổ tường
Đinh công thưởng phạt thế thường phân minh.

THI

Chánh tâm vững bước nẻo quang minh
Lý-luật thiên cơ chuyển Đạo huỳnh
Trung tín một màu vun tánh-đức
Hòa vui năm phái sắc Thiên đình.

. .

Chư hiền nghe Lảo phàn: Một mối Đại Đạo kỳ Hạ-Nguơn nầy, luật Thiên-đình sở định truyền khai khắp cả nước Nam. Ngày nay đã thấy nơi nơi đều mở rộng sự tin-ngưỡng đạo đức tu hành, người người đều biết thờ Trời tưởng Phật. Nhưng mà lòng lại chẳng hòa hiệp, mỗi người mỗi ý kiến khác nhau, mảng ham danh, ham quyền mà quên đạo-đức, kẻ trí gạt người mê, rồi chia phe kết đảng tính tính toan toan, chẳng kể chi là tội lỗi, quên hết chúng sanh còn mất trong vòng lao khổ. Ngày nay sắc lịnh Thiên-đình định qui nguyên các tôn-giáo. Nhưng Lảo xem thấy qui hiệp người trung chánh mà thôi, chớ kẻ tà vạy ngày kia chẳng khỏi một cuộc lấn chen, rồi chung qui tuyệt vọng. Chừng đó mới biết ăn năn thì, ôi thôi ! rất muộn.

Chư hiền có tâm tầm Đạo, sớm biết lo xa, thì lập công vun bồi âm-chất, lánh dữ theo lành, vậy mới hạp ý Trời.

. .

KỆ

Tạo-Hóa xót thương kẻ thế-gian
Nổi chìm biển-khổ chịu tai nàn
Sắc truyền tế-độ kề thoàn rước
Mau bước xuống thoàn đến cựu bang.

Đàn 30 tháng 9 năm Giáp-Tuất.

ĐẤU sức độ nhơn buổi mạt đời
CHIẾN tranh kiếp-số định nơi Trời
THẮNG tâm khắc kỷ dìu sanh chúng
PHẬT Pháp tam-qui dạ chớ lơi
Thầy mừng các đệ-tử !

THI

Tinh-thần (1) qui nhứt hội kỳ ba
Chánh-lý *Trung-Dung* sửa đạo nhà
Mỹ tục lạc an đời thái-thạnh
Thuần phong hưởng hứng thọ âu ca
Mở mang đất Việt gieo nguồn Đạo
Khai cữa Long-Hoa chói rạng lòa
Cảnh tục khuyến tu về Cực-Lạc
Nhà Tiên phưởng phất nực mùi hoa.

. . .

---

(1) *Tinh-Thần* là Đạo.— Trong sách *Trang-Tử Nam-Hoa Kinh* giải nghĩa Đạo là *tinh-thần*, gọi là *chơn quân, chơn tể*... Tinh-thần rất linh diệu không bao giờ mất.

Các đệ-tử nghe Thầy dạy chung một bài.

BÀI

Từ đây gắng chí theo Thầy
Sử kinh ôn cố có ngày tri tân.
Khối tinh-thần *lục trần* giãi phá
Giứt *lục căn* (1) cương tỏa đừng mê
Tây-qui trỗi gót quày về
Tiếng kinh (2) kêu thức nơi quê vị nhàn.
Đơn-kinh còn để lời vàng
Theo chơn phướng Phật nhẹ nhàn điểm-linh.
Đạo vốn gồm bao trùm Võ-Trụ
Đạo *không không*, Đạo giữ *Trung-hòa*
Nhỏ tuồi bụi cát chẳng qua
Lớn thôi thiệt lớn bao-la đất trời (3)
Rờ chẳng đụng, phân chẳng rời
Một bầu dược-thủy để thời độ dân.
Muốn biết Đạo khá ân-cần học
Tục ví rằng: «Ăn vóc học hay»

---

(1) *Lục-căn* là nhản, nhỉ, tỉ, thiệt, thân, ý. — *Lục-trần* là sắc, thinh, hương, vị, xúc, pháp.

(2) Tiếng chuông

(3) Theo sách Lão-Tử và Trang-Tử thì ngoài *Đạo* ra không có gì chủ tể được Vỏ trụ. Đạo là *hư-vô chi khí*, lớn vô cùng, mà nhỏ cũng vô tận, *Đạo* sanh ra muôn vật, không có một vật gì là không có *Đạo*. — Xét ra muôn vật nguyên gốc là *không*, mà ngoài vạn vật lại là cỏi *không*. Vậy Đạo là không, rồi lại không không... vô cùng tận, Tuy *không* mà rất linh-diệu, vì Đạo là bổn-thể của trời-đất muôn vật (*thiên địa chi thỉ, vạn-vật chi mẫu*). Vật dầu lớn mấy cũng chẳng qua, mà nhỏ mấy cũng chẳng lọt.

Tu mà lười-biếng phải sài
Con ma hèn nhát chịu rày linh-đinh.
Tu thì chánh-kỷ sửa mình.
Tu lo bồi đáp tội tình lỗi xưa.
Mười năm dạy học chưa rành rẻ
Tại đời lo nhiều lẻ cuồng ngông
Học theo cái lối viễn-vông
Kinh kinh sảm sám mà không thấy thành.
Đọc kinh cầu lý cho rành
Chớ nên ú ớ cảnh-nanh rộn ràng.
Đạo thông suốt *huyền-quan* thế-giái
Đạo chánh-truyền mà sái tại ai ?
Tại người lòng một dạ hai,
Tại người mai đắng chiều cay mới là...
Đạo phân rành lẻ chánh tà
Đạo sao không Phật mà Ma loán vào ?
Cũng bởi tại người xao tâm-trí
Tâm-trí xao thì bị ám si.
Con Ma mê-tín kéo trì
Chơn-nguơn, Chơn-khí loạn ly Chơn-thần.
Học Đạo thì chí ân-cần
Mười phân vẹn giữ đòn cân Công-Bình.

Đàn mùng 1 tháng 10 năm Giáp-Tuất

NGỌC bút từ đây sẻ giải rành
HOÀNG ân rộng bố vẻ trời thanh
THƯỢNG lưu các trẻ đồng tâm nguyện
ĐẾ chuyển huyền-cơ độ chúng sanh.

Thầy mừng các con !

BÀI

Đạo qui nguyên các con gắng chí
Minh lý ranh Thiên ý chuyển xây
Còn lo chung hiệp hội nầy
Độ đoàn mê-muội biết Thầy qui nguyên.
Cơ Đạo chuyển hữu duyên mới gặp
Phước ban cho vun đắp cội lành
Giữ lòng đạo-đức bạch thanh
Lánh xa bể khổ đạt thành vị căn.
Con lảnh lịnh một phần trọng-hệ
Rán nương nhau trọn để chí thành
Một màu son sắt định rành
Đuốc thần chiếu rọi thâm canh dắc đường.
Cơn bi-khổ lo lường sâu cạn
Lúc đời suy phải rán trau-giồi
Tảnh tâm cho vẹn con ôi !
Chữ đề bản ngọc trau-giồi mới cao.
Nhìn thế sự nhuộm màu đen trắng
Khuyên các con cay đắng chớ màng
Định tâm gắng chí bền gan
Bước đường đạo-đức phải toan đề phòng.
Đạo-đức hành sáng thông châu báu
Biết dặc-dè đào tạo đức cao
Bền chơn năng bước cho mau
Độ người biết giữ một màu lý-chơn.
Chung gánh nặng thiệt hơn chớ nệ
Rán liệu lo khỏi trễ kỳ công
Mến yêu đồng đạo, đồng tông
Thương đời mê-đắm bụi hồng vùi thân.

Quên *bổn-tánh* (1) phế căn-vị trước
Say mùi đời lấn lước cùng nhau
Lấn chen dùng mủi gươm đao
Đua tranh chẳng kể đồng-bào thịt xương.
Con ở thế trăm đường bi-thấm
Thầy nhìn con động cãm muôn phần
Rộng truyền lý nhiệm hồng ân
Cho con nhuần-gội nguơn-thần đặng an.
Con thọ mạng rán toan hòa hiệp
Trước cùng sau liên-tiếp dắc dìu
Bước về đến cảnh tiêu-diêu
Đừng mê thế tục luật-điều vương mang.

Các con lảnh một phần trách-nhậm lớn lao, phải để hết tâm chi vào, đừng cho dạ lảng xao, định tâm tánh đặng lo toan dìu dắc người khỏi lạc lầm theo tà-mị. Các con phải biết trong buổi nầy có nhiều sự giả-dối. Thầy động tâm rất thương xót cho một đoàn con lầm-lạc, sau đây khó tránh khỏi luật thiên điều. Ấy cũng bởi không lo tu đức. Các con rán giữ kẻo sai lầm.

Đàn 14 tháng 10 năm Giáp Tuất

ĐẠI từ ân xá hội qui nguyên
THÁNH Đạo từ đây bố điền truyền
TẾ chỉnh an tâm bồi chí đức
THIÊN Hoàng cứu khổ kẻ tâm thiềng.

. . .

---

(1) *Bổn-tánh, bổn-tâm* là tánh thiện, là phần sáng suốt thiêng-liêng ở nơi mình. Tức là *lương-tri lương-năng*.

THI

Hạ-Nguơn đại lễ bái thiên-nhan
Cầu rồi lê dân hưởng lạc nhàn
Biết Đạo bền lòng tâm trí vững
Theo Thầy, Thầy độ lại Tây-Phang.

BÀI

Thầy cảm xót dương-trần khổ nạn
Lảnh lịnh Trời thượng bản qui nguyên.
Cứu an kẻ thiện người hiền
Khỏi lầm chước quái đọa miền trầm-luân.
Đường dậm thẳng xem chừng tấn bước
Có duyên lành gặp được Thầy truyền
Căn xưa dẫn dắc về miền
Khỏi sa biển khổ khỏi giềng trái oan.
Khuyên đệ-tử lo toan chi cả
Gắng công lo nhớ dạ đừng phai
Lời Thầy chỉ rỏ vắn dài
Lý chơn tầm đặng mới tài thông-minh.
Đạo Thầy chuyển vô hình, vô tướng
Chẳng bày đều xu-hướng dị đoan (1)
Độ dân dắc chúng đặng an
Hồi tâm tĩnh ngộ Thiên-đàng lại quê.
Đạo thầy dạy phá mê giác ngộ
Chẳng phân-vân thố-lộ thiên-cơ

---

(1). Lão-Tử, Trang-Tử nói rằng *Đạo không thể trông thấy được*, tức là *vô-hình*. — Kinh Kim-Cang, Phật có lời rằng: «*Nhược dĩ sắc kiến Ngả, dĩ âm-thinh cầu Ngả, thị nhơn hành tà đạo, bất năng kiến Như-Lai.*»

Dạy tu biết bến biết bờ
Nơi nào bĩ-ngạn, khỏi nhơ sáu đường (1)
Đạo Thầy độ tang-thương giải mạn
Lánh tà quyền tầm bạn chí chơn
Gieo truyền giống thuốc linh đơn.
Độ hồn tự tĩnh rỏ cơn mạt đời.
Câu " cứu thế " mạng trời phân định
Chử " qui nguyên " chấn chỉnh Tam-Kỳ
Ngủ chi thống nhứt đồng qui
Đạo đời an thạnh lưởng-nghi chánh truyền.

. .

Chánh truyền cứu thế đặng bình an
Đồ đệ Thầy thâu hội diễn tràng
Đức lớn, công dày, tên đặng hưởng
Đạo cao quả dứt, tiếng vinh vang
Một câu Chí-Thiện lòng hằng tưởng
Hai chữ Từ-Bi dạ vửng vàng
Giải mối tiền-khiên oan trái buộc
Non sông thạnh-trị hưởng ân ban.

Cuộc thế điêu tàn, vàng thau lẫn lộn, người sanh trong chốn trần-ai phải chịu cảnh khổ sầu ràng buộc, từ bực thiên-tử đến hàng thứ dân mỗi người đều thọ một cảnh khổ vô chừng. Kẻ hiểu thông cơ Tạo-hóa, luật Thiên-nhiên, thì biết tầm Đạo lo rồi lấy thân ; nhưng có kẻ duyên may ngộ chánh, còn người vô phước lầm tà dẫn dắc không hay, ôi rất thảm thay ! Nguồn Đại-Đạo

---

(1) Sáu đường là sáu nẻo luân-hồi: *thiên, nhơn, a-tu-la, súc-sanh, địa-ngục, ngạ-quỉ.*

bởi đâu mà chia rẻ ? Thầy hằng soi xét khắp nơi ; ấy cũng bởi lòng ham muốn xấu-xa, lại thêm chữ tà-quyền nên đến nỗi... Ngày sau Thầy thưởng kẻ chánh tâm vui dạ, phạt đứa tà-tâm buồn-bả âu-sầu, thế mới là *Luật Công Bình* đó.

Thầy còn một con đường tắt, rất quang-minh, Thầy sẻ dẫn các đệ-tử nào chí tâm bền lòng lên con đường ấy theo Thầy mà hồi vị củ. Vậy các đệ-tử rán đừng cho trễ bước, mới thành công.

Đàn 30 tháng 10 năm Giáp-Tuất

NGỌC-HOÀNG ĐẠI THIÊN-TÔN

Thầy mừng các con! Các con định tâm nghe Thầy dạy

Buổi mạt đời Thầy gieo truyền chánh Đạo cho nhơn loại gội nhuần. Nhờ Đạo mà nhơn loại ở địa-cầu nầy đặng thoát khỏi trầm-luân khổ hải, nhờ Đạo mà nhơn loại đặng rỏ bổn-căn ngôi vị. Đạo rộng lớn cao sâu hóa-hoằng khắp Vỏ-trụ, nhưng sự tín ngưỡng vẫn còn ở chỗ thấp-hèn ; người theo Đạo chưa thông lý-luật thiên-nhiên, chưa đạt đặng tột lý chánh. Đạo Thầy khai cốt để sữa đời hư-hoại cho đặng thuần phong mỹ tục, chấn hưng tinh-thần cho kẻ hèn yếu, đem người thiện căn về nguyên bổn hội-hiệp cùng Thầy. Đường Đạo vẫn có một mà thôi. Đạo là chơn lý, Đạo vô chơn lý, ấy là tà đường.

Các con nên hiểu rằng : Đạo với đời đi cặp như hồn với xác, Đạo không ly đời, đời không ly Đạo. Thầy lấy đức háo sanh độ nhơn-loại, roi đuốc huệ mở đàng ngay,

giải phá tử tường, diệt lục-dục, trừ thất tình, cho các con *ung-đúc tinh-thần trí-huệ*. Các con nào mà không hiểu vậy, còn chịu ảnh-hưởng tà-tinh, thì mong chi thoát khỏi vòng hắc-ám, phản bổn huờn-nguyên.

. . .

BÀI

HUYỀN-KHUNG THƯỢNG-ĐẾ là Thầy

Háo sanh bao nở đọa đày điểm-linh
Mở đàng đạo-đức quang minh
Dạy con cho biết đức tin trọn lành.
Phê tờ-ngọc lập thành Thánh-sắc
Con chóng lo cho đắc kỳ công
Đức Thầy con rữa sạch lòng
Đạo Thầy con học tránh vòng « *Vô-minh* ».
Hoác-khai đức cả ân lành
Cho con nhuần gội chí thành chí chơn
Người học Đạo chi sờn chí cả
Lẳng-lặng lo công-quả cho cao
Lập nền âm-chất làu-làu
Theo cơ tấn-hóa bước vào đường tu.
Lời hằng « cửa sổ ngựa cu » (1)
Kíp lo mài sắt công-phu vững vàng.
Muốn biết Đạo lo toan sửa cải
Biết lỗi-lầm thì phải ăn-năn
Lỗi mình, mình nhận mới ngoan
Lỗi người mình chớ hỏi-han mới mầu.

---

(1) « Bóng bạch-cu qua cửa sổ ». — Ý nói ngày giờ qua mau lẹ.

Đường ngay để giải nghiệp sâu
Đường ngay bước thẳng ngỏ hầu gặp Cha
Đạo vốn hồn bao-la thế-giái
Đạo đức lành chế cải dị-đoan
Rước con bằng Bát-Nhã thoản
Vô cùng vô tận ức ngàn nguyên căn.
Đạo Không chẳng thấy là bằng (1)
Đạo Không mà thấy rực rằng tà ma (2).
Khuyên con trẻ theo Già cho chóng
Đừng mê-mang giấc mộng trần-ai
Phá tan Ma-chướng đeo-đai
Phủi rồi cái kiếp trần-ai lạc-lầm.
Học Đạo thì dạ chĩ châm
Đừng tin theo lối kẻ câm dắc mủ.
Thấy Đạo-Đức muôn thu bền vững
Biết rằng Trời tạo dựng kiền-khôn
Biết Thầy con biết linh-hồn
Biết Thầy, con được tâm tồn như xưa.
Khuyên con kiên chi lọc lừa
Khuyên con chớ có thớt-thưa lời truyền.
Cảnh trần-hồng đào điên cay đắng
Bước đường Tiên con đặng thảnh-thơi
Học Đạo con khá vưng lời
Hễ minh biết thuận mạng Trời thi an.
Lo tu trở gót vị nhàn
Bớt lòng vọng tưởng mê-mang bể trần.

. . .

---

(1) Bằng, là trang-bằng lặng lẽ.
(2) Coi chú-thích trương 17.

Đàn 14 tháng 11 năm Giáp-Tuất

NGỌC báu trong veo chiếu cửu trùng
HOÀNG Thiên độ tận cúu đời chung
ĐẠI-thừa khai rộng nền chơn-Đạo (1)
ĐỆ khuyết thương dân buổi thế cùng.

BÀI

Ở nầy con dại, theo Thầy.
Theo Thầy, Thầy dễ nào khuấy bao giờ.
Dạy con từ lúc ấu thơ
Dạy con hiểu rỏ *ban sơ tánh lành.*
Con giử Đạo tu hành qui giới
Kinh sám lo tự hối ăn-năn
Nhựt nhựt tam tỉnh lễ hằng
Xét mình cho biết, đặng răn đặng chừa.
Công phu, công quả sớm trưa
Công-trình âm-chất muối dưa dặn lòng.
Biết rằng con chưa thông *Không*, *Sắc* (2)
Nếu con thông thi ắt biết Thầy
Con ôi, Đạo lý là vầy
Đạo khôug chia đó rẻ đây bao giờ.
Đạo lành đức hóa huyền-cơ
Mở khai khắp cả bến-bờ hồng-gian.

---

(1) Đạo Đại-thừa ví như chiếc thuyền to chở người vô số. — Đại Bồ-Tát độ tận chúng sanh, không bỏ ai cả.

(2) Kinh Phật có câu : « *Sắc bất dị không, không bất dị Sắc. Sắc tức thị không, không tức thị Sắc* ». — Coi nghĩa chử Đạo phia trước trương 13.

Cái khuôn-mẫu Thầy ban là Đạo
Tại vì con trở-tráo ngược xuôi
Nếm Đạo mà chẳng biết mùi
Tinh-Thần suy kém khó giồi đức cao.
Mùi Đạo nếu biết thanh cao
Theo cơ Đạo chuyển trước sau cũng thành.
Đời là kiếp phù sanh mấy lát
Đạo là nguồn sanh hoạt trên đời (1)
Vơi-vơi nào thấy là Trời
Tít-mù thăm-thẳm biển khơi Đạo mầu.
Đạo mầu là bước đường đầu
Nếu con biết đặng mới hầu lên cao.
Khai cung Ngọc làu làu chói rực
Hóa Tam-quang là Nhựt, Nguyệt, Tinh
Tạo con có đủ vóc hình
Tạo con khí-chất tánh-linh như Thầy.
Tạo con có đủ Tam-Tài
Tạo con bằng máy trả-vay của Thầy
Hóa kiền-khôn dựng gầy Vỏ-trụ
Lập địa-cầu thâu đủ Âm-Dương
Sanh nhơn, cầm, thú biết thương
Giác-linh tĩnh ngộ hơn phường thảo cấn
Tâm-hồn lẵng-lặng trang-bằng
Khối chơn linh-điển Thầy hằng chiếu cho.
Đạo gốc vốn là lò nấu thuốc
Để luyện con thông suốt *lương-tri* (2)

---

(1) Sách Lảo-Tử nói *Đạo* là thiên-địa chi thỉ, vạn-vật chi mẫu (coi chú thích phía trước trương 13)

(2) *Lương-tri lương-năng* là phần sáng suốt thiêng liêng ở nơi mình.— Không suy nghĩ mà biết là nhờ *lương-tri*.

Dạy rành Ngũ-giới, Tam-qui
Qui Phật theo Phật, Phật thì chứng cho.
Qui Pháp thì Pháp dạy trò
Qui Tăng tua khá siêng lo học hành.
Cuối Tam-Nguơn đời tranh danh Đạo
Lần lộn chen trí xảo thấp cao
Đạo khai cải quá phong-trào
Sữa cho nhơn vật biết trau *tánh lành*.
Dạy con dạy tất cội nhành
Con không lo lắng con đành phải cam.

. .

Cam thân dốt Đạo tánh si còn
Vì bởi mê đời miếng ngọt ngon
Lần-quần lấn chen cao với thấp
Thấp cao năng sữa méo nên tròn.

Đàn 29 tháng 11 năm G. T.

Ai xây Võ-Trụ, đắp Địa-cầu
Hóa dục quần-sanh bởi cớ đâu?
Vạn-vật thú cầm, loài thảo mộc
Nhựt lai nguyệt vãng bóng chinh đầu
Trời khai mối Đạo truyền Nam thổ
Phật lảnh đại-thuyền độ Ngũ-Châu
Giống báu Đạo Thầy gieo đất Việt
Cho con mộ Đạo thức cơ mầu.

Huyền-Khung Kim-Khuyết. — Các con nghe Thầy dạy. Buổi Hạ-Nguơn cùng cuối, người đời nghịch lẫn

với nhau, quên cả cang thường luân-lý. Mãng cấu xé nhau bởi 2 chữ **Lợi-Danh** mà quên hẳn bổn phận nhơn-sanh đối với Thiên-Địa, nên tôi thất trung cùng chúa, con chẳng thảo cha mẹ, ông bà, — chồng vợ không tròn đạo nghĩa. "*Mạnh thắng yếu thua, khôn sống mống chết,*" là tình-thế hiện thời đó. Còn Thầy là **Đấng** háo-sanh ố-sát, Thầy không nở chẳng mở dạ từ-bi, xót lòng bác-ái mà không đem con thuyền đạo-đức công-bình để độ rỗi các con hồi đầu hướng thiện. Chữ Thầy xuống tay mở trường dạy Đạo, qui Tam-Giáo hiệp Ngũ-Chi, giao quyền thế thiên hành hoá cho **Đấu Chiến Thắng Phật** đặng phổ-khai trường chỉnh Đạo qui nguyên.

Kỳ chuyển Đạo qui nguyên Thầy dạy các con không phân *nhơn, ngã*, chẳng chia tôn-giáo. Con nào phát từ tâm chí thiện để bước đến trường thì đặng nghe và học lời Thầy giáo-hóa. Nhưng người học Đạo chẳng khác chi trẻ con ôm cập vào trường; sự biết cao cùng thấp là do nơi *lương-trí lương-năng* của mỗi trẻ, chớ Thầy dạy thì chỉ tùy theo thứ lớp trình độ mà dạy. Các con học Đạo cũng phải như vậy.

Đạo tuy chia ba cội, năm nhành, nhưng quyền chỉ-huy có một, là chính Ngôi-Thầy mà lập ra. Ba phái, năm chi chẳng khác nào một cái lồng đèn kiến nhiều mặt, nhiều màu. Mặt xanh thì chói xanh, mặt đỏ thì chói đỏ, mặt trắng thì chói trắng, mặt vàng thì chói vàng, mặt đen thì chói đen, chớ kỳ thật nguyên bổn ở bề trong vẫn có một ngọn đèn mà chói ra đủ các màu. Các con rán học hiểu, Đạo là vậy đó, vẫn có một mà thôi.

Thầy dạy Đạo cho các con, một ngày một tấn hóa đến chỗ đại-đồng tôn-giáo, chẳng phân chia *nhơn ngã*, chừng nào các con hiểu đặng Đạo lý rỏ ràng, thì sự lầm lạc của các con mới tuyệt dứt. Sự lầm lạc dứt thì các con mới đạt đặng chỗ tối cao tối thượng của Đạo. Chừng đó các con mới biết *các tôn-giáo là lý-đồng, chơn truyền có một*, thì ngày giờ ấy là ngày đại-đồng kế cận.

Các con theo các tôn-giáo hiện nay chớ gọi khác lối, riêng đàng mà chia chánh-truyền nền chơn-Đạo ra Thích, Nho, Lảo, Gia-Tô, Hồi-Hồi, Bà-La-Môn, vân vân. Trong các dân tộc Thầy khai hóa, các con chỉ khác nhau bằng màu da tiếng nói, chớ Đạo lý của Thầy không thể khác riêng đặng. — Đạo lý là ở nơi tinh-thần, đức tánh và trí-huệ của các con (1).

Đạo là cơ siêu-thoát. Tu mà hô-hấp được luồng thanh-khí của Thầy (là hư-vô chi khí), luyện đặng chỗ trường sanh bất tử, là ngày thành Đạo của các con. Các con đặng siêu-phàm nhập Thánh bất tiêu bất diệt, ấy là ngôi Phật, Tiên, Thánh, ấy là gần Thầy vậy.

Các con rán tu cho đầy đủ âm-chất, sau Thầy sẽ chỉ chơn-truyền

---

Mùng 4 tháng chạp năm Giáp-Tuất

TÂY PHƯƠNG PHẬT TỔ hóa huyền vi
Giáng điển thiên linh chuyển Đạo qui
Mở khiếu đồng-loan truyền diệu bút
Mừng cho môn-đệ đắc kỳ thi

---

(1) *Trí huệ, đức tánh*, Phật-giáo gọi là Bác-nhã, Ba la mật đa (Prajna- Paramita).

Tử khi mới sáng khai nền Đại-Đạo, Bần đạo hạ truyền ân điển khắp cả nơi nơi đặng nhuần gội, khai hóa cho nhơn-sanh hồi-hướng thọ chánh truyền, biết chơn-lý, rỏ thông câu thiện-ác. Lần lần khắp nơi đều biết Đạo, song có kẽ ỷ mình rồi phụ ân Trời Phật, cậy thế Đạo, tá danh Trời, lợi dụng lòng tín-ngưỡng của nhơn-sanh. chen giành cùng nhau, mới sanh ra trường náo nhiệt, Bởi thế, ngày nay đến thời kỳ mối Đạo chuyển qui-nguyên, Bần-đạo ra lịnh cho Đông Phương Lảo Tổ chưởng-quản đồng-loan, thâu giảm đồng-tử, chọn lựa một phần hữu căn đặng truyền thiên-linh-điển hầu có giao trách-nhậm trong buổi Đạo qui nguyên nầy cho khỏi sự gay trở.

BÀI

Khai minh Đạo độ đời hết khổ
Truyền điển-quang ban-bố huyền vi
Định ngày qui nhứt kịp kỳ
Long-Hoa mở rộng trường thi chọn tài.
Tài đức đủ chờ ngày ban thưởng
Nay rán tầm chí hướng cao siêu
Nhơn-sanh sa đảm dắc dìu
Lên đường chánh-giác khỏi xiêu lạc lầm.
Phật thường giáng canh thâm độ thế
Nhưng vì đời bỏ phế ân sâu
Cho nên lắm chịu não sầu
Nhiều cơn tai-biến vì câu sai lầm
Kẻ thông thạo độc tâm chia rẻ
Người lầm nghe phải lẽ không phân

Sa chơn kém đức hao thần
Trễ ngày qui hiệp muộn phần thưởng ban.
Vì tai họa nhơn-gian dồn dập
Nơi Thiên-Tào bản sắp qui nguyên
Chuyển cơ Đại-Đạo diệu-huyền
Đông-Phương chưởng-quản chơn-truyền đồng loan.
Thâu kẻ có lời ban định trước
Thọ ân-hồng xông lước chông gai
Chịu cơn lửa táp cháy mày
Chịu đều tân-khổ mới dày quả công.
Rán định trí bền lòng chớ đổi
Cao-Tân-Đàn giềng mối cơ quan
Luyện đồng thông suốt tam quan
Mở khai chơn khiếu Nê-Hoàn chánh minh.
Tường lý nhiệm giữ gìn *bổn tánh*
Thọ chơn-truyền ra gánh Đạo cao
Biết lo lập chí kiệt hào
Biết thương chúng loại rán trau chơn-truyền.
Hiệp-Thiên-Đài lời khuyên cặn kẽ
Luật điều đà có lẽ thưởng răn
Công dày nhờ chí siêng năng
Đức cao nhờ có hồng ân diệu huyền
Cửu-trùng đài tiếp liên khắp chốn
Tầm lý sâu căn bổn chơn-truyền.
Hiệp hòa sau trước nhẫn kiên
Đến kỳ Đạo chuyển qui nguyên rỏ ràng.
Đừng mơ-mộng, chớ than, chớ vội
Lẻ thiên-nhiên chẳng đổi chẳng dời
Định rành sau trước cơ trời
Vì lòng sanh-chúng phụ lời chánh-chơn.

Sanh nhiều kế chia hờn chác tội
Nên lẻ Trời chuyển đổi đôi phen
Cho người dứt tánh lấn-chen
Cho đời bỏ sự thấp-hèn học cao
Học lý cao Đạo mau thành-lập
Chí tâm bền sẻ gặp chánh-truyền
Mấy lời Bần Đạo giải khuyên
Chư môn-đệ rán ghi biên để lòng.

Kệ

Để lòng thanh tịnh sẽ tri cơ
Chơn-lý muốn thông chớ hỏng-hờ
Một lẽ Trời hằng công luật chánh
Giữ lời thành nguyện chớ bơ-thờ

Đàn mùng 8 tháng 2 năm Ất-Hợi

ĐẤU hơn tánh-đức ngộ chơn truyền
CHIẾN lập công-dày chí nhẫn kiên
THẮNG cảnh Tiên-ban hằng tự-tại
PHẬT môn rước khách hữu tâm thiềng.

Thầy mừng các đệ-tử ! Các đệ-tử nghe Thầy phân.

Đuốc huệ khêu chỉ lần bước Đạo
Thầy truyền ân chuyển tạo cơ-huyền
Dạy đời biết mối thiêng-liêng
Biết rằng *bổn-tánh* tự-nhiên vững-bền
Thầy độ thế lập nền phong-hóa
Thầy sữa-đoan hết ngã mị-tà

Dạy cho đệ-tử an-hòa
Tam-kỳ Đại-Đạo vốn nhà che thân
Các đệ-tử nên cần hiệp-tác
Lấy chí-thành định đạt tâm trung
Đường tu năn bước đến cùng
Sẻ tường căn-vị thĩ chung chẳng dời.
Câu Đạo-lý cơ Trời đặt để
Kế tà-tâm chẳng dễ xây dời
Từ đây sẻ thức cơ Trời
Từ đây đệ-tử sẻ lơi Đạo mầu.
Vì kế quĩ cơ cầu thuận khảo
Thữ cho tường lẽ Đạo thấp cao
Thầy khuyên rán giử một màu
Bền lòng thi rõ vàng thau đòi bề.
Lẽ chi bằng lời thề một kiếp
Sự rất may đặng tiếp chơn-truyền
Dầu cho kẽ tánh cuồng điên
Gặp Thầy Trời cứu tự nhiên trọn lành.
Luật thiên-nhiên chuyển hành máy-tạo
Người dầu toan trở-tráo chẳng qua
Đều chơn lẽ phải thật-thà
Chí tâm vi thiện Thiên-tòa đâu quên.
Cây tươi nhành nhờ nền năng đắp
Chí kỉnh-thành sẽ gặp Minh-Sư
Báu là tâm-chí nhơn-từ
Quí là căn-vị an-cư chẳng dời.
Thầy giáng bút cạn lời phân giải
Đệ-tử suy nghỉ phải vưng hành
Xét từ lẻ Đạo cho rành
Từ đây tua biết việc lành là cao.

Đàn mùng 9 tháng chạp năm Giáp-tuất

Đấu-Chiến-Thắng Phật

THI

Đạo vốn hồn-linh nhứt điểm truyền
Sơ khai Thiên-địa Đạo trường miên
Ba nơi gầy dựng qui về một
Nho, Thích, Đạo trời phổ nhứt thiên
Đạo chuyển giác-tha hồi hướng Đạo
Tu trau bồi bổ quả tâm-điền
Tòa sen năm sắc chờ nhơn thiện
Đành để ngôi không tại cảnh tiên

PÀI

Đạo vốn hồn bảo tồn nhơn loại
Đạo sanh sanh ngôi ánh Thái-Dương
Quang minh chánh chánh đường đường
Phổ thông truyền giống thanh-lương cho đời.
Chữ *Tu* vốn lập bồi âm chất
Sữa tấc lòng thành-thật chi chân
Trần-ai là cảnh dở-dang
Linh-đinh một giấc mộng-tràng Nam-kha.
Nơi Cao-Tân Thầy ra lịnh chuyển
Dạy chúng-sanh tránh biển phàm-gian
Trăm đều ảo mộng minh mang
Linh-Tiêu lảnh chỉ xe-loan giáng trần.
Qui Tam-Giáo một phần chuyển Đạo
Hiệp Ngủ-Chi hòa hảo đại-đồng

Thích, Nho, Đạo rất dày công
Giáo dân độ thế mấy lần tân tao.
Kỳ Hạ-Nguơn phong-trào cải cách
Nạn nhơn-sanh khổ ách gian-nan
Khiến nên kẻ thế bạo-tàn
Tôi không trung chúa, tôi loàn xầu xa.
Con bất hiếu phụ cha rẩy mẹ
Nghĩa vợ chồng phân rẽ cùng nhau
Đệ-huynh một chữ đồng-bào
Đoạn tình cốt-nhục giết nhau tranh tài.
Đạo bằng-hữu đành sai chữ *Tín*
Kẻ trá-ngoa dua-nịnh lại ưa
Dạy cho hết bịnh ám mờ
Trăm đều xảo-quyệt phải chừa lo tu.
Nền phong-hóa lờ-lu là vậy
Mối cang-thường xô đẩy ngữa nghiêng
Nhơn-luân mất giống tử hiền
Phế vong Đạo-lý chơn-truyền khi xưa.
Nay chuyển Đạo Tam-Thừa Cữu-Phẩm
Chấn-hưng cho đầm ấm Đạo Trời
Nhà an lê-thứ thảnh-thơi
Muôn dân trăm họ hưởng thời Thuấn-Nghiêu

Đàn 14 tháng 2 năm Ất-Hợi

ĐẠI kỳ hội lễ lập chơn truyền
THÁNH sắc ân ban kẻ hữu duyên
TỀ lịnh mạng hiền tâm vững đạt
THIÊN ngôn giải lý chiếu linh-huyền.
Thầy mừng các đệ-tử ! Các đệ tử nghe dạy

BÀI

Chiếu Thiên-luật chuyển cơ-quan Đạo
Sắp phân rành máy Tạo ẩn-vi
Dạy đời biết Đạo Tam-kỳ
Hiệp phần chánh-giáo hòa thì hiền nhơn.
Qui Đại-Đạo có đờn trời giọng
Hiệp năm nhành sẩn trống hồi ba.
Chuyển cho rỏ mặt chánh tà
Khảo cho vàng thiệt hết hòa lần thau.
Người đã bước hiệp vào trường Đạo
Đừng nệ chi khổ nảo thân phàm
Đạo Trời sửa dựng nhà Nam
Vì người đắm thế lòng phàm nhiễm nhơ.
Cho nên chuyển thiên-cơ nhiều nỗi
Đặng người đời tự hối hồi lương
Tỉnh minh trí-huệ tỏ tường
Thấp cao chơn-giả hai đường trắng đen.
Nhìn thử bóng huệ-đèn Thầy chiếu
Xét cho xa mới hiểu diệu-mầu
Thầy vì đệ-tử khẩn cầu
Nguyện dưng một sớ bạch câu Đạo-trời.
Đạo Trời vốn ở nơi tâm thiện
Chánh chơn truyền chẳng biến chẳng sai
Nơi nơi Đạo chuyển rộng khai
Lẻ Trời sở định chẳng ai trọn quyền.
Quyền chơn-chánh thiêng-liêng nắm giữ
Luân máy trời định xữ phân-minh
Lọc-lừa chọn kẻ căn linh
Sắc thâu trừ diệt yêu-tinh khuấy-loàn.

Thầy cạn chỉ tỏ tường cơ Đạo
Đệ-tử gin ngay thảo sắt-son
Nên chung sức mọn chi đồng
Hiệp nhau huynh-đệ đức công đắp-bồi
Lẻ Trời định ghi rồi khó cải
Sức ngựa bền thắng bại sẻ minh
Tri chơn bước chốn gập-ghinh
Một cơn phong-vỏ lôi-đình sẻ hay.

Đàn 29 Tháng 2 năm Ất-Hợi

Ngọc chuốc trau thành một khối minh
Hoằng đô sắc tứ chuyển chơn-kinh
Thượng kỳ phục nhứt người chơn-thiện
Đế lập chỉ-huy lý Đạo-huỳnh.

BÀI

Vẹt mây lướt gió mấy lần
Đạo đâu xa cách muôn phần dặm khơi.
Linh-hồn biết giữ chói ngời
Đạo thường tự-tỉnh tại nơi tâm thành.
Các con mảng chen giành vọng động
Quên tánh-tâm hư-hỏng công-phu
Mê mang lên vỏng xuống dù
Không soi cho đáo ngục tù trần-ai.
Phải con biết tỉnh hằng ngày
Có đâu con chịu đọa-đày trầm-luân.
Tánh-tâm vốn trang-bằng là Đạo
Con chẳng gin trọn thảo trọn ngay

Đức tin con cứ miệt-mài
Nhiễm-thâm theo lối sắc tài hại thân
Thần con vốn ngọc trong ngần
Tại con buôn Sở, bán Tần nên lem.
Nhìn các con mảng quen thói tệ
Mê mộng trần nô lệ nào hay
Con ôi, con có biết Thầy
Quan tâm xét kỷ đức dày Thầy ân.
Không suý con chác nảo nần
Ngày qua tháng lại con lần lần hư.
Tuồng đời diễn ngọc lu châu phế
Thời nhựt rày bóng xế khóm dâu
Dục trần con nhiễm thậm sâu
Cho nên họa-đáo phước hầu tiêu-tan.
Thầy khai cung Ngọc rở-ràng
Cho con linh-tánh nhẹ nhàn bước theo.
Đời bạo ngược ngặt nghèo tân-khổ
Con không lo tránh chổ nạn tai
Tan xương con chịu đọa đày
Nát thân con cũng mê say tục trần.
Độ con Thầy giáng phân-trần
Dạy con cho biết xa gần lo tu.
Từ khai Đạo mười thu dạy bảo
Con rán gìn trọn đạo *nghĩa nhân*
Một mai con phế giả-trần
Có Thầy độ đến Tiên chân bão-tồn.
Canh trưởng Thầy ngự tòa chương
Các con phải nhớ chử thương nhau cùng.

. . .

Đường Đại-Đạo Thầy khai mở trót mười năm, Thầy lập nền chí-thiện để đem các con đến cảnh tân-dân. Nhưng các con chưa được thông lý-trí, vì sự xao-động ở cảnh dục-giới, sắc-giới làm cho tâm-tánh lu-lờ. Một phần ít có chút chi-thành, song vì hoàn-cảnh trở xây mà cũng phải đồng bịnh. Đạo lý không thông, xét đoán chưa tột. cho nên sự hành vi của phần nhiều con xu-hướng về đường thấp-thỏi tối-tăm, lẫn-quẫn trong vòng thất-tình lục-dục.

Thầy là ngôi Thái-Cực, thiên-nhiên sáng chói khắp cùng Vỏ-trụ, không phụ-phàng các trẻ, hằng rưới ân-huệ, nhỏ phước lành, nhưng các con không hay tự-hối mà tầm đến ánh-sáng chiếu diệu của Thầy. cứ mê mùi tục lụy, chác sự lợi-danh mải thì phải chịu khổ thân với luân-hồi lưới rập. --- Vậy các con rán tỉnh lo tu thì sẻ được vui vẻ.

Đàn 11 tháng 3 Năm Ất-Hợi

NGỌC lịnh vừa ban sáng rạng ngần
HOÀNG Thiên hạ giáng sắc khai ân
THƯỢNG thừa năng bước gương từ Đạo
ĐẾ mạng Thầy truyền trọn bổn thân.

∴

Các con đại chí bước thang mây
Trổi gót hằng lo mối Đạo Thầy
Đạo cả gắng tâm kiền ngưởng vọng
Phước ân đức bố dể đâu khuây ?

Đạp gai tuông gốc vì nhơn-loại
Chải gió dầm sương cảnh thế nầy
Quyết đến Tây-Phương hồi cựu vị
Ở trần nào nệ đám chông gai,

BÀI

Con nào biết Đạo biết Thầy
Đường tu con gắng chớ khuây giáo truyền.
Ngọc lành một khối tự-nhiên
Con trau trí giác tinh chuyên theo thầy.
Có Thầy vén ngút rẻ mây
Dắc con thoát chốn trần-ai đọa trầm
Mấy mươi năm lẻ con lầm
Bởi chưa hiểu Đạo khổ tâm nhọc nhằn
Ngày nay con biết ăn năn
Thiêng-liêng Thầy cũng chế châm đức dày.
Mê-si con phải đọa đày
Tỉnh rồi một kiếp trần-ai giả tràng
Phù sanh mây rả khói tan
Ba trăm sáu chục ngày toàn khó qua
Nào con hưởng đặng đến già
Có phần riêng để gọi là chử *Tu*.
Đạo mầu giải phá trần tù
Giây trần *tứ-khổ* con hầu rảnh-rang.
Ngụ ngôn Thầy để đôi hàng
Bút thần gát trước Bửu đàn dạy con.

KỆ

Các con học Đạo đặng vuông tròn
Hạnh đức bước đầu vẻ sắt son
Hôm sớm gắng chuyên lo học tập
Theo Thầy, Thầy rưới phước cho con.

Đàn 14 tháng 4 năm Ất Hợi

Huyền-quan nhứt khiếu hóa **kim-thân**
Khung trưởng bố ban phước đượm nhuần
KIM- thạch cạn phân câu Đạo lý
KHUYẾT ngôn giáo hoá định tâm thần.

. .

BÀI

Bạch Ngọc-Kinh Thầy nào quên trẻ
Nên giáng đàn cặn kẻ lời khuyên
Đường ngay là bước trai hiền
Tâm trung vốn Đạo vẹn tuyền đó con.
Dầu cho biển cạn non mòn
Sao dời vật đổi lòng son khó sờn.
Ơn nhủ lý là ơn thâm trọng
Nghĩa giáo-truyền kiếp sống cho con
Minh-sơn con rán lo tròn
Gìn câu thệ-hải nước non đượm-nhằm.
Phận trai gánh nợ nhơn quần
Điểm-tô phong-hóa phụng vâng lời Thầy.
Trên Thiên-cung xót bầy con dại
Chốn bụi hồng con phải đớn đau
Cho nên Thầy hội Công-Tào
Giáng trần để chút âm-hao dạy truyền
Cho con bão trọng ngôi Tiên
Đồ theo phẩm Thánh, vị Hiền thuở xưa.
Cao-Tân đàn sớm trưa hòa hiệp
Tình đệ-huynh một kiếp khổ chung

Phận trai *nhơn nghỉa tín trung*
Đối cùng muôn vật thỉ chung vẹn toàn
Ngàn năm tên tạc bãn vàng
Sống lo giúp Đạo, thác hườn ngôi xưa.

KỆ

Thập niên giáo hóa độ con về
Kim-Khuyết vì con dạy mãng mê
Say dắm trần-lao, toan kế dứt.
Con nào là đứa nhớ căn quê ?

CHUNG

Dépôt légal N° 2 / 8 1951
Tirage 2000 exemplaires
Imp. DUC-LUC PHUONG
Le gérant : Lê văn Ý
Directeur : Trần văn Tuất
158 Rue d'Espagne Saigon

IMPRIMERIE DUC-LUC PHUONG
DIRECTION
RUE D'ESPAGNE N° 158 SAIGON